
ROŽEŇ

Zpravodaj farnosti sv. Vavřince v Brně - Řečkovících

2 / 2019

Milí bratři a sestry!

právě slavíme Kristovo vítězství nad smrtí a nad naším hříchem. Nezbyvá, než to skutečně prožít ve svém životě. Snad nám k tomu pomůže úryvek z textu Matky Terezy *Žízním po Tobě*: „...Nezáleží na tom, jak daleko jsi zabloudil, jak často jsi na Mě zapomněl, nezáleží na tom, kolik křížů jsi nesl ve svém životě, chci jen, abys vždy pamatoval na jednu jedinou věc, která se nikdy nezmění: ŽÍZNÍM PO TOBĚ, právě takovém, jaký jsi. Nepotřebuješ se změnit, abys uvěřil Mé lásce, neboť právě tvá víra v Mou lásku tě změní. Zapomínáš na Mě, Já tě však hledám v každém momentu dne. Stojím u dveří tvého srdce a klepu. Těžko ti je v to uvěřit? Tak se podívej na kříž, podívej se na Mé Srdce probodnuté pro tebe!...“ (*k dohledání na fatym.com*)

Přeji požehnané svátky Kristova vzkříšení!

Váš otec Jan

Velikonoční tajemství

Chci se dostat k velikonočnímu tajemství, ale trochu oklikou. Ti, kdo poskytují duchovní doprovázení pro ostatní, potřebují také někoho, kdo by doprovázel zase je, odpouštěl jejich hříchy, kdo by se podíval na něco z jejich služby doprovázení a podal zpětnou vazbu. Jednou z možností takového setkání bylo letošní setkání evropských duchovních průvodců (SDE). Toto sdružení už slaví 20 let své existence a každý rok se na několik dní setkává na některém místě Evropy. Po dvaceti letech se ukazovaly fotografie z nejrůznějších míst Evropy, kde se setkání konalo. V roce 2006 proběhlo toto setkání i u nás na Vranově. Letos se do rumunské vesnice Cioflăceni a tamního karmelitánského kláštera sjelo či slétlo 55 účastníků z různých zemí Evropy, z Anglie, Irska, Belgie, Holandska, Finska, Moldavska, Norska, Estonska, Rumunska, Německa, Maďarska, Dánska, Lotyšska, České republiky, Islandu, Litvy, Polska. Doprovázející pocházeli z různých církví.

Letos jsme měli na toto setkání vzít nějakou věc z místa, kde se duchovní doprovázení odehrává. Z oratoře jsem tedy vzal jeden bílý papírový kapesník... Tyto

symboly jsme pokládali první večer při uvítání na připravené podložky a zároveň jsme se mohli takto představit ostatním podle zemí...

V tomto karmelitánském klášteře nedaleko Bukurešti, kde je teprve nedávno vybudovaný klášter i kostel, nádherně vyzdobený tvůrcem mozaik Marko Rupnikem SJ. Od jeho žáků je vytvořena mozaika mimo jiné také na Ořešině. V rumunském klášteře jsou dvě velké mozaiky na zadní zdi kostela, takže je po bohoslužbě vidí účastník Eucharistie, který právě opouští kostel po slovech „jděte ve jménu Páně“. Jsou to mozaiky Ježíše myjícího nohy Petrovy a ženy polévající Ježíšovy vlasy vzácnou masťou. Jakoby se účastníkovi dávalo najevo, že odchází z kostela, aby pokračoval ve službě druhým a uzdravování jejich nemocí... U mozaiky Ježíše myjícího nohy jsme se modlili také tímto raným křesťanským obřadem a u mozaiky ženy, jež pomazala Ježíšovy vlasy, jsme si navzájem udělovali pomazání vonným olejem.

Čas tohoto setkání jsme trávili ranním rozzcvičením, společnými modlitbami a aktivitami, pracovními dílnami (workshopy) na různá témata kolem společné záležitosti duchovního doprovázení. V pátek byl den ticha, kdy se nemělo mluvit ani u jídla. Doporučena byla tzv. Emauzská procházka, kdy spolu krácejí dva lidé a navzájem si sdílejí něco ze svého života. Jeden mluví a druhý naslouchá a dává najevo, že naslouchá, aniž by sdílené nějak zvláště komentoval či doplňoval.

Sdružení průvodců má demokratickou strukturu, do které se volí členové, kteří mají na starosti vedení tohoto společenství, i finanční záležitosti. Část programu tedy byla věnována volbám. I volby jsou v atmosféře modlitby a zpěvu, Boží Duch pracuje i skrze hlasování, jak jsme také nedávno zažili při volbách do pastorační rady...

Důležitou aktivitou setkání duchovních průvodců jsou také tak zvané triády, ve kterých si v malých skupinách v trojicích sdílejí něco ze svého života. Jeden vypráví a ostatní dva naslouchají, aby pak pokračovali v dialogu mezi sebou nad tím, co bylo vysloveno, a z tohoto rozhovoru vysvítá Boží „ruka“, která se člověka dotýká, ale člověk si to vlastně často uvědomí teprve tehdy, až o tom někomu vypráví...

Jeden den je vždy věnován pouti na důležité místo hostitelské země. Letos jsme jeli do bývalého komunistického vězení Jilava, ve kterém je zachována část již nefunkční, ale která dosud vypadá velmi ponuře, protože to byla vlhká kobka, kde byli političtí vězni ponecháváni, aby zemřeli. Právě tady pobýval kněz, který z pravoslavného prostředí se stává katolíkem a přijímá kněžské svěcení, a jako takový se stává politickým vězněm rumunského komunismu. Jeho pobyt v tomto vězení byl čímsi, co si nedovedli vysvětlit ani komunističtí strážci. Prý bývalo zvykem každého vězně, který procházel dveřmi na tzv. „procházku“, bít holemi. Proto ani procházka nebyla mezi vězni nijak oblíbená. Když dveřmi procházel vězeň Mons. Vladimír Ghika (žijící mezi lety 1873–1954, blahověčen papežem Františkem v Bukurešti v srpnu 2013), strážce jej prý nedokázal udeřit, tak silná byla podle

svědků autorita tohoto vysokého kněze s dlouhými bílými vousy, vyhublého také proto, že se dělil o svoji věžeňskou stravu. K Mons. Ghikovi chodili ostatní vězni na „pout“, což znamenalo přijít do jeho cely, a přijmout útěchu, zpověď a povzbuzení na tak těžkém místě. Jeden spoluvězeň se jej prý zeptal, kdy už se dostanou z tohoto místa na svobodu. Mons. Ghika odpověděl: „Milý synu, jsme svobodní už teď a tuto svobodu nám nikdo nemůže vzít...“ Svoboda se dá žít i na hrozném místě, které navenek svobodu drasticky omezuje. Ani hrozné vězení nemohlo ukrást svobodu Kristem získanou a darovanou.

A tím jsme u ústředního bodu křesťanství, u právě slaveného velikonočního tajemství... Kristova svoboda nám byla darována ve křtu, znovu se letos ke svému křestnímu slibu máme přihlásit a máme vyslovit svoje odhodlání zůstat na jeho straně, na straně svobody, kterou sice mohou ohrožovat nejrůznější problémy, ale vzkříšení nakonec vítězí. Otázka obnovy křestního slibu zní: „Chcete žít ve svobodě Božích dětí a zříkáte se proto hříchu?“ Ani Ježíš neprošel svým životem hladkým vítězstvím supermana, vždyť zvláště po páté neděli postní si připomínáme jeho utrpení a ponížení, i to, že „neměl podobu, ani krásu,“ ale byl „mužem bolesti“. Prochází k vítězství skrze hrozné potupení a skrze smrt. Křtem můžeme na tomto vítězství mít podíl a o velikonoční noci se k němu můžeme znovu přihlásit, obnovit svoje rozhodnutí, a obdržet tak z Kristových rukou to, co rozdával „poutníkům“ ve vězení například Mons. Vladimír Ghika.

Požehnané slavení velikonočních svátků přeje

P. Jindřich Kotvrda

Nezveřejněné příspěvky do Rožně

Milí bratři a sestry, chtěl bych se vyjádřit ke třem příspěvkům, které přišly do redakce Rožně s prosbou o zveřejnění. Jeden byl adresován Pastorační radě farnosti, druhý Ekonomické radě farnosti a třetí Pastorační radě a redakci Rožně. Po různém zvažování zda tyto články zveřejnit či nezveřejnit jsme se v redakci rozhodli, že je zveřejňovat nebudeme. Byla v nich vyjadřována kritika k několika věcem ve farnosti. Kritika je určitě všeobecně dobrá věc. Kritiky si navzájem určitě vhodným způsobem máme být. Nicméně si myslím, že má být vedena nějakým ušlechtilým způsobem. Třeba podle podobného vzorce, jaký je popsán v Mt 18, 15-17. Problémy se nejprve mají řešit osobně, poté třeba ve větší skupině a pak se teprve mají zveřejnit. Zveřejněním článků bychom přeskočili dva důležité mezistupně. Myslím, že farní časopis by neměl být médiem, kde si navzájem budeme veřejně vyřizovat nějaké nedorozumění, „prát špinavé prádlo“ a vytvářet tak rozkol a špatnou náladu ve farnosti. Tímto se také autorům omlouvám za nezveřejnění. Texty budou příslušným radám předneseny a s autory o tématech budu hovořit.

o. Jan

Život ve farnosti

22. 4. Pondělí velikonoční

mše sv. v 7.15 a 9.00 hod.

28. 4. Neděle Božího milosrdenství

Při mši sv. v 8.30 se bude udílet svátost nemocných.

1. 5. Sv. Josefa, dělníka

mše sv. v 18.00 hod.

24. 5. Noc kostelů 2019

mše sv. v 18 hod.

25. 5. FULL OF LIFE – festival, farní den

kostel a obecní areál od 14 hodin

30. 5. Slavnost Nanebevstoupení Páně

mše sv. v 7.00 a v 18.00 hod.

2. 6. První svaté přijímání dětí

při mši svaté v 10.00 hod.

8. 6. Vigilie Soslání Ducha svatého

mše sv. ve 20 hod.

9. 6. Slavnost Soslání Ducha svatého

16. 6. Slavnost Nejsvětější Trojice

23. 6. Slavnost Těla a Krve Páně

24. 6. Slavnost Narození sv. Jana Křtitele

mše sv. v 18.00 hod.

28. 6. Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova

mše sv. v 18.00 hod.

29. 6. Slavnost sv. Petra a Pavla

mše sv. v 18.00 hod.

* * * * *

Mše svaté za nemocné

28. dubna (8:30), 8. května, 22. června.

Mše svaté za zemřelé

27. dubna, 26. května, 29. června.

Mše svaté za úmysly dárců

17. dubna, 22. května, 12. června.

Misijní štrúdlování

V neděli 28. 4. se bude po všech mších svatých konat před kostelem misijní štrúdlování. Výtěžek půjde na Renčinu misijní dobrovolnou službu v Ekvádoru (viz článek o SADBA).

Prosíme všechny ochotné „štrúdláře“ o napečení štrúdlů a buchet.

Májové pobožnosti

- první májová bude 1. května po mši svaté.

Májové budou bývat po večerních mších sv.

Svatodušní nověna

Devítidenní příprava na slavnost Soslání Ducha svatého začne ve čtvrtek 30. 5., vždy po mši svaté. Zakončení bude v pátek 7. 6.

Žehnání motorek

Tradiční žehnání „splašených trubek“ se bude letos konat v neděli 12. května v 15 hodin před kostelem.

První svátost smíření dětí

- v sobotu 1. 6. od 9.00 hod.

Konec školního roku

Poslední mše svatá zaměřená na děti bude ve středu 19. června. Po mši bude na farní zahradě táborák pro děti a rodiny.

Farní poutě

- **Jarní pouť** naší farnosti se uskuteční v sobotu 8. května. Navštívíme poutní místo Neratov v Orlických horách (kostel se skleněnou střešou, pivovar, chráněné dílny atd.).
- **Pouť dětí** se bude konat 8.6. Informace budou oznámeny v náboženství.

Snídaně na faře

- ve čtvrtek 9. 5. a 13. 6. po mši svaté.

Společenství seniorů

- ve čtvrtek 16. 5. a 20. 6. po mši svaté.

Adorace se zpěvy z Taizé

- v sobotu ve 20 hodin, 27. 4., 18. 5., 15. 6.

Večery chval

- v sobotu ve 20 hodin, 4. 5., 1. 6.

Adorace za novou evangelizaci

- vždy v neděli od 18:30 v kostele.

Večery pro mladé 20+

Je Ti nad 20 let a chybí Ti spolčo nebo jiné vyžití? Chceš se duchovně rozvíjet ve společenství se stejně mladými lidmi?

Nezáleží na tom, jestli studuješ vysokou školu nebo pracuješ, jestli kráčíš životem ve dvou nebo jsi svobodný. Je jedno, jestli už se řadíš k třicátníkům, nebo Ti nedávno bylo dvacet. Horní věková hranice není omezena.

Hlavním cílem těchto večerů je, aby se mladí z naší farnosti setkávali. Na setkáních společně diskutujeme nad různými tématy, rozjímáme nad úryvkem z Písma, modlíme se a jsme prostě spolu. Setkání se konají jednou za měsíc, vždy **2. čtvrtek v měsíci od 19:00 do 20:30** ve velké klubovně nad farní hernou.

Pokud Tě myšlenka těchto večerů zaujala, přidej se k nám. A pokud máš ve svém okolí někoho, pro koho by tyto večery byly vhodné, neváhej a pozvi ho. Jedinou podmínkou je spodní věková hranice. :)

Příští setkání se bude konat ve čtvrtek 9. května od 19:00. Těšíme se na viděnou!

Renča Schmidtová

Květinová výzdoba

Milí farníci,
ráda bych připomněla znovuobnovenou možnost přispívání na květinovou výzdobu kostela, a to do pokladničky, která je každou 1. neděli v měsíci na oltáři sv. Rodiny.

Zdenka Žitková

Pro koho je festival FULL OF LIFE?

Jak již asi víte, tak letos nás čeká 3. ročník festivalu FULL OF LIFE. **Termín připadá na sobotu 25. 5.**, což opět navazuje na páteční Noc kostelů. Pokud bychom si chtěli odpovědět na otázku, která je v názvu článku, pak by odpověď mohla být stručná: „Pro všechny.“ O to jde v první řadě – tato nabídka opravdu platí pro všechny!

Cílem této akce umožnit je nejen společné setkání farníků „kolem kostela“, ale také nově přistěhovaným rodinám se seznámit s dalšími rodinami a lidmi ve farnosti (příp. jim nabídnout aktivity v naší farnosti - setkání maminek, Modlitby matek, Modlitby otců, farní evangelizační buňky, společenství seniorů, výuka náboženství pro děti, spolčo pro mládež, zpívání ve schole nebo pro děti ve stoličce, ...). Dále pak také pozvat lidi tzv. „mimo kostel“, pro které to může být příležitost nahlédnout do dění ve farnosti, jak žije zdejší farnost, ale také v co věří křesťané, co jim dává víra v Boha a proč vlastně chodí do kostela. Chtěli bychom, aby zde mohli prožít příjemné odpoledne, kde mohou „něco“ načerpat pro svůj život, něco, co je může obohatit a naplnit, ať už se to děje jakýmkoliv způsobem – hudbou, slovem, divadlem, nabídkou modlitby či rozhovorem s knězem nebo setkáním s lidmi, kteří v Boha věří.

Samozřejmě není snadné udělat program setkání na celé odpoledne, který by byl celý zajímavý pro každého, ale snažili jsme se, aby každá věková kategorie si zde mohla najít to, co je zajímavé, co je může oslovit a podle toho si napláňovat kdy a na co chtějí přijít. Rád bych se zde alespoň stručně zmínil, na co se letos můžete těšit: Pro děti jsou zde opět soutěže, tvoření a divadlo. Pro mládež nebo ty, kteří jsou mladí duchem ☺ je zde osob-

nost zpěváka PAVLA HELANA (známého též coby finalisty z TV pořadu Československo má talent), dále zahraniční DIVINE ATTRACTION, kapela ALIVE nebo večerní program od skupiny BRNO WORSHIP s modlitbou, hudbou, svědectvím i přednáškou. Starší generaci, ale také spoustu rodičů i dětí, jistě potěší písně Marianek. Třebaže se nejedná o běžné hudební uskupení, přesto i na jejich setkáních hraje hudba nemalou roli a jednou za rok se scházejí Marianky na společný víkend, který je zakončen koncertem s vlastními písněmi, který se dotýká srdcí posluchačů. Vzhledem k tomu, že přímo v Řečkovících jsou dvě skupinky, proto jsme se rozhodli je pozvat i na náš festival FULL OF LIFE. Mnohé jistě potěší, že letošním hostem festivalu bude řeckokatolický kněz a psychiatrik JAROSLAV MAX KAŠPARŮ s tématem „Zajedte na hlubinu“. Rozhodně neméně zajímavé bude téma „Síla odpuštění“ a osobní svědectví PETERA KRAJNIAKA, bývalého manažera, uzdraveného z rakoviny, který uvěřil v Ježíše Krista a již přes deset let slouží jako dobrovolník v nemocnici na Slovensku. V kostele bude přednáška a fotografie JINDŘICHA ŠTREITA, které vznikly ve stacionářích Ruky pro život, téma výstavy a přednášky je "Ruku v ruce - Touha je zázrak". Hlavního večerního hosta, kterým letos budou LÁMAČSKÉ CHVÁLY, na jejichž vystoupeních se doslova dějí zázraky a také svým životem dosvědčují to, jak velký je náš Bůh a jaké divy koná i v dnešní době. Více informací, obrázků a videí najdete na webu www.fulloflife.cz.

V Rožni již byly zveřejněny informace o příjmech a výdajích farnosti, ale možná nebylo úplně jasné, jak probíhá financování tohoto festivalu. Náklady na tuto akci jsou relativně vysoké (150–190 tis. Kč). Je to zejména kvůli většímu pódiu, kvalitní-

mu ozvučení a technice, ale jestliže chceme zvát naše přední křesťanská hudební uskupení, pak je třeba jim připravit adekvátní podmínky.

Zároveň bychom chtěli všechny ujistit, že celé financování se děje zejména díky projektům, dotacím a sponzorským darům. Loni tak farnost přispěla ze svého rozpočtu necelými 26.000 Kč (místo plánovaných a ekonomickou radou schválených 39.000 Kč).

Věříme a snažíme se o to, aby tento festival měl také evangelizační charakter, vynaložené finance i nasazení všech dobrovolníků tak slouží dobré věci.

Festival pořádá naše farnost a na realizaci a organizaci se podílí desítky lidí z farnosti, za což jim patří velký dík. Hosté jsou již pozváni, program je připraven a úkoly téměř rozdané. Přesto budeme vděční za jakoukoliv vaši pomoc (stačí se jen zapsat do archu na oltáři Svaté rodiny). Kolik však přijde lidí, kolika lidem můžeme ukázat plnost života, kterou nabízí Bůh, tak to už závisí na nás všech, jak k tomu přistoupíme a koho s sebou na tuto akci přivedeme.

Petr Handlar

Zveme na tábor rodin

Zveme vás na tradiční 15. farní tábor pro rodiny s dětmi na skautském tábořišti v Uhřínově u Velkého Meziříčí ve dnech 10. - 17. 8. 2019. K dispozici jsou stany s podsadou a matracemi, teplý spacák je nutný. Pitná voda ze studny, vaření společné, kuchyňka v dřevěném srubu, umývání v přírodě, i teplá plná sprcha, WC suché dřevěné. Cena - pouze za stravu. Program volný, přes den hry na louce, v lese a v potoce,

večery u ohně s kytarou, noci pod hvězdami.

Přihlášky co nejdříve (a další informace):

Míla Bořecká, tel. 737 160 327, e-mail: milaborecka@gmail.com

Adopce na dálku

Vážení přátelé a spolupracovníci, v krátkosti Vám chci oživit informace o našem sponzorovaném dítěti v Indii – Puneethovi.

Podpora trvá již poměrně dlouho – od roku 2014. Mezitím chlapec ukončil střední stupeň školní docházky – desetiletou Gort High School Kayrthardka.

Ve šk. roce 2017/18 nastoupil do Gort College Belthangady, kde nyní studuje ve druhém ročníku pětiletého studia. Puneeth v prvním roce dosáhl průměrných studijních výsledků. Je hodnocen jako šikovný v kulturních aktivitách – např. hraje divadlo. Jako téměř každý chlapec jeho věku má rád sport – nejraději hraje kriket. Děkujeme za příspěvky do sbírek o posledních nedělích a taky za podporu modlitbou.

Zde je dopis, který nám chlapec zaslal k Velikonocům:

Milý strýčku/teto

Promodlený velikonoční pozdrav vám i vaší rodině. Konáte dobro skrze milost Všemocného.

Jsem přesvědčen, že jste mohli během tohoto úžasného času ve velikonoční době být s vaší rodinou. Přeji vám i vaší rodině v této době volna zdraví, štěstí, pokoj a blahobyt.

Tyto svátky jsem si užíval návštěvou domů mých příbuzných, a pomáhal jsem rodičům, hrál jsem si s kamarády. Cestoval jsem na mnoho blízkých míst se svými rodiči. Tyto cesty jsem si užíval se členy naší rodiny. Počasí je tady velice horké, malování a kreslení je mou oblíbenou činností, když mám volno. Miluji taky zpívání a poslouchání písní. Moje oblíbená venkovní hra je kriket a hraji jej se svými přáteli a dívám se na kriket i v televizi.

Jak se má vaše rodina? Doufám, že se všichni mají dobře. Jaké je klima? Jak jste strávili velikonoční svátky? Rád bych se dozvěděl něco z vašeho konce světa.

Díky vašim modlitbám a podpoře jsem dostal při zkouškách dobré známky a postupuji do další třídy. Mnohokrát děkuji za vaši podporu. Vaše školné mě pomáhá zmenšit finanční břemeno. Děkuji mnohokrát za vaši podporu, představuje pro mě pomoc při pokračování ve svém vzdělání.

Ještě jednou děkuji za vaši podporu

Upřímně

Puneeth

Děkujeme o. Jindřichovi za překlad.

Za FCH M. Bursová

Podpora studentů v Mpanze

Paní Bursová podala zprávu o studentovi, kterého podporujeme v Indii v rámci adopce na dálku. Sbírkou na tohoto studenta probíhají v rámci příspěvků do pokladničky farní charity vždy poslední neděle v měsíci. Při naší letošní návštěvě Mpangy mě otec Norbert poprosil, jestli bychom nenašli prostředky na podporu dvou chudých studentek v nově vznikající škole sv. Idy v Mpanze. Slíbil jsem mu, že se o to pokusím.

Otec Norbert píše:

„Školné je stanoveno následovně. Platí se ve čtyřech splátkách. Leden 200 000,- TZS, duben 100 000,- TZS, červenec 200 000,- TZS, září 100 000,- TZS. Poplatky za zkoušky jsou 15 000,- TZS, lékařskou péči 30 000,- TZS, pojištění 10 000,- TZS, školní tričko s logem 12 000,- TZS, poplatky za ubytování 120 000,- TZS. Celkem tedy 787 000,- TZS za rok (314 EUR). Studenti také musí přinést rýži a kukuřici pro svůj pobyt za rok. Pokud to (rýži a kukuřici) převedeme na peníze tak je to 1 200 000,- TZS ročně.“ (pozn. red. cca 12000,- Kč)

Kladu sobě i vám otázku, jestli jsme schopni tyto studentky podporovat. Jestli ano, tak to bude pro otce Norberta i pro studentky velice dobrá zpráva a Bohu díky za ni.

o. Jan

Není sadba jako SADBA

„Svět potřebuje děti a mladé lidi, kteří posilují zdravé vztahy, vzdělávají se a duchovně rostou.“

Přesně o toto se snaží Salesiánská asociace Dona Boska (SADBA), která vznikla v roce 2005 s cílem pomáhat znevýhodněným dětem a mládeži ve světě. Jedna

z neúčinnějších forem pomoci je dát dětem někoho, kdo se jim bude s láskou věnovat a doprovázet je. Proto SADBA **podporuje dobrovolníky**, kteří pak část svého života věnují chudým a potřebným dětem. Hlavní náplní SADBY je tedy školení dobrovolníků, kteří jsou pak vysláni do salesiánských středisek v ČR i v zahraničí, kde poskytují dětem a mladým lidem smysluplné využití volného času, vzdělání, svůj čas a lásku. SADBA tak skrze tyto dobrovolníky pomáhá nejen těmto dětem, ale i dobrovolníkům samotným v jejich osobním rozvoji.

Prostřednictvím projektu Adopce nablízko SADBA pomáhá dobrovolníkům vycestovat tam, kde je nejvíce potřebují. Každý dobrovolník před svojí dobrovolnou službou absolvuje přípravu. Tato příprava nese název Cagliari a její součástí je osm přípravných víkendů během jednoho školního roku. Každý dobrovolník také musí před svým odjezdem absolvovat praxi v nějakém salesiánském zařízení.

Vyškolení dobrovolníci jsou vysíláni do různých zemí světa, např. do Albánie, Angoly, Bulharska, Ekvádoru, Indie, Keni, Papui Nové Guinei, Tanzánie... Dobrovolníci působí v salesiánských střediscích či školách, kde se starají o děti a mládež, doučují je nebo učí.

Tato dobrovolná služba oslovila i mě, proto se v tomto školním roce připravuji na svojí zahraniční službu. Dá-li Pán, v polovině srpna odjedu na rok do Ekvádoru. Nevím, co přesně bude náplní mé služby, ale budu určitě pracovat s dětmi a mladými lidmi v nějaké škole, oratoři nebo farnosti. Jedno vím jistě, bude to mít smysl. A s Boží pomocí vše dobře dopadne.

Ačkoli je to dobrovolná služba a chystáme se někde pomáhat, je s tím spojené velké množství výdajů. V místě působení bych

měla bydlet a jíst zadarmo. Je ale potřeba zajistit cestu a letenky, pojištění, očkování, víza a další věci. Protože se potřebuji do odjezdu naučit obstojně španělsky, mám výdaje i s jazykovou výbavou. SADBA se nám snaží finančně pomoci, ale i přes jejich pomoc potřebuje každý dobrovolník zaplatit nemalé výdaje.

Z tohoto důvodu jsme se s o. Janem domluvili, že výtěžek z letošního Misijního štrúdlování půjde na výdaje spojené s mojí dobrovolnou službou v Ekvádoru. Pokud by vás má služba zaujala, můžete mi také přispět na účet: 1534314017/3030. Budu moc ráda, když mě ponese ve svých modlitbách. Za jakoukoli pomoc, ať už finanční nebo duchovní, vám budu moc vděčná.

Více informací: www.sadba.org,
www.adopcenablzko.cz

Renča Schmidtová

Ale to kůzle!

Jak je to vlastně s těmi modlitbami? Fungují, nebo nefungují? A proč někdy ano a někdy ne? Proč nám to tedy Ježíš sliboval (viz např. Mt 7,7), když si pak stejně dělá, co chce?

Všichni máme zkušenost, že jsme se modlili „za něco“, a třeba jsme měli i ty nej-

lepší a nesobecké úmysly, třeba za někoho nemocného, a přesto to dopadlo jinak, než jsme si vysnili. A pokud to dopadlo v souladu s našimi představami, bereme to jako samozřejmost, svedeme to na náhodu, nebo to byl úspěch moderní medicíny. Takže se často modlíme tak, že raději nic nečekáme, abychom pak nebyli zklamaní. Nebo Bohu věříme, ale ... Ale jak nám Bůh může potom něco dát, když ani nic neočekáváme?

K modlitbě jsou potřeba dva, a není těžké pochopit, že Bůh je ten větší, moudřejší, milosrdnější a více milující. Kdo jsem já, abych se odvážila Bohu radit, jak má řídit svět? Navíc modlitba není čaj z heřmánku, který vypijeme a hned se cítíme lépe, jak trefně říká Marek Orko Vácha. A svatý Pavel, jistě na základě své hluboké zkušenosti, říká, že „ani nevíme, oč se máme modlit“.

Ambiciózní modlitby není primárně něco si vymodlit (podle vzoru vydupat), ani to, aby nás změnila k lepšímu. Modlitba je pokorné stavění se do Boží blízkosti. Osobní změna bývá až sekundárním efektem poctivé modlitby, která nás přibližuje k Bohu a nechává nás ozářit jeho láskou.

Jasno v tom neměl ani starší bratr z podobnosti o marnotratném synovi. Toho večera, kdy se unavený vracel z pole a uslyšel doma hudbu a tanec, bouchly v něm saze, jak se říká, a konečně z něj vypadlo, co si celou dobu skutečně myslel o životě v otcovském domě: „Hle, tolik let už ti sloužím a nikdy jsem žádný tvůj příkaz nepřestoupil. A mně jsi nikdy nedal ani kůzle, abych se povesečil se svými přáteli. Když ale přišel tenhle tvůj syn, který prohýřil tvůj majetek s nevěstkami, dals pro něj zabít vykrmené tele!“

Život křesťana má být neustálé „rozeznávat se milovaným“, jak říká svatá Terezie z Ávily. Kolikrát to žalostně redukuje

na „tolik let už ti sloužím a nikdy jsem žádný tvůj příkaz nepřestoupil“?

Náš nebeský Táta nám nabízí svoji lásku a sám sebe: „Dítě, ty jsi pořád se mnou a všechno, co je moje, je i tvoje.“ VŠECHNO. Ale my meleme pořád tu svou: Ale to kůzle ... to jsi mi nedal...

-maš-

Taháky

Psávali jsme si je ve škole na miniaturní papírky nebo propiskou přímo na ruku. Data na písemku z dějepisu, vzorečky z fyziky, slovíčka z němčiny. Důležité pojmy, které chceme mít na očích. Ta propiska na kůži nějakou dobu vydržela, než se postupně umyla. A kolik údajů jsme se naučili právě tím vyráběním taháků!

Prorok Izaiáš ve 43 kapitole říká: „Neboj se, já jsem tě vykoupil, povolal jsem tě tvým jménem, jsi můj. Protože jsi v očích mých tak drahý, vzácný, protože jsem si tě zamiloval, dám za tebe mnohé lidi a národy za tvůj život. ... Neboj se, já budu s tebou.“ A prorok Joel na začátku postní doby připomínal: „Velkou láskou se Hospodin roznítil ke své zemi, smiloval se nad svým lidem.“ Malachiáš se přidává: „Zamiloval jsem si vás, praví Hospodin.“ Skoro to vypadá, jako by se na nás proroci domluvili, že?

Vždycky se to tak Izraelitům nejevilo. V těžkých chvílích vyčítali Hospodinu, že na ně zapomněl, že „už s jejich vojsky netáhne“. Doslova: „Hospodin mě opustil, Panovník na mě zapomnul.“ (Dnes si pro změnu vystačíme sami a chováme se tak, jako bychom byli sami sobě Bohem.)

Ale Hospodin nám trpělivě a srozumitelně vysvětluje ústy proroka Izaiáše: „Cožpak může zapomenout žena na své pacholátko, neslitovat se nad synem vlastního života? I kdyby některé zapomněly, já na

tebe nezapomenu. Hle, vyryl jsem si tě do dlaní.“

Když byl Ježíš ukřižován, posmívali se mu: Jsi li Syn Boží, sestup z kříže. On ale, právě proto, že byl Syn Boží, z kříže nesestoupil a vydržel až do konce. To, co ho na kříži drželo, byla obrovská, nepochopitelná a nezasloužitelná láska ke mně, k tobě, k nám. A kdybychom snad někdy pochybovali, jestli na nás nezapomněl, stačí se podívat na jeho ruce, má na nich „taháky“. On si nás totiž nechal navždycky vyryt do dlaní. Tam, na kopci za Jeruzalémem, hřeby při přibíjení na kříž.

-maš-

Z farní knihovny

Ještě z dob otce Jana Pacnera máme v knihovně knihu přednášek rakouského neurologa a psychiatra Viktora Frankla *Vůle ke smyslu*. Život beze smyslu, to je jako dům bez střechy. Na tomto založil svou logoterapii, léčení smyslem.

Ve svých přednáškách krátkými příběhy vysvětluje nesrozumitelné výrazy jako třeba paradoxní intenci: *Žáček přichází pozdě do školy a omlouvá se takto: „Na ulici je takové hrozné náledí, když jsem udělal krok, sklouzl jsem dva kroky zpátky“. Na to učitel trumfoval: „Kdyby tomu tak bylo doopravdy, jak bys vůbec mohl přijít do školy?“ „Docela jednoduše, obrátil jsem se a šel domů...“* Nebo redukcionismus: *Dva příslušníci obce se obrátili o radu k rabínovi: Jeden tvrdil, že mu kočka druhého ukradla a sežrala 2 kila másla,*

zatímco druhý popíral, že by jeho kočka někdy máslo žrala. Rabin si dal kočku přinést a dal ji postavit na váhu, a hleďte! Kočka vážila nachlup dvě kila. Nato rabin řekl: „Máslo teď mám, ale kde je kočka“? Všichni si v sobě neseme dědictví našich předků, jak nás formovalo prostředí a doba, ve které žijeme, ale vždy máme možnost k těmto danostem přidat svůj výkon, kterým se jim vzepřeme: *Během první světové války seděl židovský vojenský lékař se svým přítelem, aristokratickým plukovníkem, v krytu, když zaznělo mohutné bombardování. Dobíraje si ho, zeptal se plukovník: „Máte teď strach, není-liž pravda? Tady zase jednou vidíte, jak je árijská rasa nadřazena semitské.“ Na to vojenský lékař odpověděl: „Jistě mám strach. Ale proč mluvíte o nadřazenosti jedné rasy nad druhou? Kdybyste měl vy, milý plukovníku, takový strach jako já, byl byste už dávno utekl.“ Zbytek přednášek už není tak humorný, ale třeba to někoho osloví.*

Jaký přesně máme dát životu smysl, čím jej naplníme, to už logoterapie neřeší. O nebezpečích, že se necháme oslovit ideály, které si toho nezaslouží, píše třeba Madeleine Albrightová v knize *Fašismus – varování* či Světlana Alexijevičová v *Době z druhé ruky*. Druhá z těchto knih je součástí rozsáhlé kroniky *Autobiografie jedné Utopie neboli Historie rudého člověka*. Jak sama autorka říká, zaznamenává každodennost pocitů, myšlenek a slov. Pokouší se zachytit stav duše. Obyčejný život, obyčejných lidí. Při čtení těchto obyčejných příběhů však najednou vidíte, že životy obyčejných lidí jsou neobyčejné, stejně jako ten náš, a zpoza textu se vynořuje otázka: Co dělám já se svým životem?

Tohle je literatura.

Honza Votava

Gustovo okénko

Na začátku tohoto roku proběhlo setkání různě zapojených skupin naší farnosti s našimi otci. Mezi lektory, akolyty... došlo i na setkání našich milých pečovatelek o čistý chrám. Byl jsem rovněž pozván, abych se zúčastnil, a tak jsem se zamyslel a uvědomil si, že asi neexistuje moc modliteb pro uklízečky. Proto jsem jednu (samozřejmě bez církevního souhlasu☺) složil. Naše "mopová děvčata" mne vyzvala, abych ji veřejně publikoval. A tak to tedy činím:

Ó, Ty Pane náš, kéž s námi teď zametáš.

Chcem do toho srdce dát, ne to jenom pošomtat.

Pro fušku je zaděláno, jako v chlévě našlapáno.

S kurází a mopem, vezmeme to hopem.

Ať neboli v kříži, to nás Pane tíží.

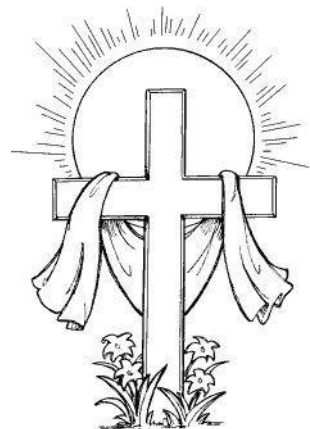
Posilněné slivovicí, vysmejčíme pod lavicí.

A když práce zadrhne, snad nás farář nespradne.

Kýbl, mop a jar, naší práci zdar.

Amen, amen, amen, kostel špíny zbaven.

A. D.

Milé děti a milí čtenáři,

je tady ten nejdůležitější svátek roku - Velikonoce, svátek Lásky. Lásky Boha k člověku. Slavíme to, že Bůh Otec nás má tak moc rád, že pro nás nechal trpět svého syna. Zkuste se zeptat svého tatínka nebo maminky, jak se cítí, když je jejich dítě (třeba vy sami nebo vaši sourozenci) zraněné či nemocné. Jistě vám poví, že to není nic snadného. A Bůh tatínek nechal svého syna nejen zranit, ale dokonce zemřít pro nás. Tak moc nás má rád!

A slavíme taky to, že Pán Ježíš, Boží syn, se pro nás z lásky nechal mučit a ukřižovat. Muselo ho to moc moc bolet, a všechno vydržel právě pro nás.

My chceme následovat Pána Ježíše a učit se mít rád podle jeho příkladu. A občas nevíme, jak na to, protože obětovat svůj život není jen tak. Jenže to po nás ani nikdo nechce! Vzpomeňte si, jak to chodí ve škole třeba v matematice: když se začínáme učit počítat, počítáme třeba jen do pěti, používáme k tomu hračky a počítadlo. A pak postupně počítáme na papír, v sešitě, do 10, 20, 100. Kdyby paní učitelka chtěla, abychom rovnou počítali do miliónu, málokdo by se to naučil, že?

A tak je to i s láskou. Není potřeba, abychom rovnou po vzoru pána Ježíše obětovali svůj život. Začneme něčím malým a jednoduchým. Třeba úkoly, které jsme plnili při postní hře - drobná pomoc, udělat někomu radost, najít si čas na druhého, vzdát se vlastního pohodlí. Při postní hře se nám to krásně dařilo a náš Postní strom lásky obrostl spoustou srdíček. A tak vám přeji, ať se vám daří učit se mít rád druhého a Boha i nadále.

Terka

Informace z FER

Milí přátelé,

nejdříve bychom vám chtěli poděkovat za množství reakcí a názorů k tématu rekonstrukce kůlny na farní zahradě.

Šíře návrhů byla velká. Převládá však názor, že by tento prostor, který většina farníků vnímá jako jakýsi vnitřní prostor fary, měl primárně sloužit aktivitám farnosti. Vnímáte ale i to, že je důležité investovat do projektů, které budou v budoucnu přinášet farnosti prostředky na její fungování. Již z dřívějších studií vyplývá, že větší komerční projekt by byl poměrně finančně náročný. A i když by mohl být žádoucí, obáváte se, že ve větším rozsahu by mohl narušovat fungování farní zahrady pro farní účely.

Dlouho jsme se radili, jak tyto protichůdné požadavky nejlépe sladit. I když jsme si vědomi, že všem vyhovět nelze.

Doporučením farní ekonomické rady je tedy následující pojetí projektu:

- Rekonstrukci pojmeme z hlediska nákladů v minimalistické verzi.

- Předpokládáme jednopodlažní stavbu do tvaru písmene L, kdy delší strana povede v půdorysu současné kůlny (bude však o něco delší) a kratší strana bude zasahovat až před vstup do klenbového sklepa vedle fary, který chceme také začlenit do využitelného prostoru. Bude mít část zděnou, ve které by byl sklad a dílna pro farnost.
- Za účelem získání dalších příjmů pro farnost, budou na spodním konci směrem k výjezdu z pozemku vybudována dvě garáže, nebo krytá stání, které budou nabídnuty k pronájmu. Jsme si jisti, že zájem o ně bude veliký a přitom v tomto místě a v tomto rozsahu nijak nenaruší chod farních aktivit.
- Prostor mezi tím bude vyplněn velkým, krytým přístřeškem/pergolou, kde budou normálně parkovací místa pro auta kněží a návštěvníků fary. V případě konání akcí na farní zahradě však budou sloužit jako krytý prostor, kde se akce můžou za horšího počasí pohodlně konat. Tam, kde to konstrukce střechy umožní, vznikne skladový prostor pro materiál, který se tak často nepoužívá (věci na tábor apod.)
- S ohledem na minimalizaci nákladů nepředpokládáme v tomto prostoru z důvodu absence kanalizace budovat toalety a podobně. Raději se zamyslíme jak eventuelně rozšířit jejich kapacitu při plánovaném budování kuchyňky a zázemí ve farní herně (viz. informace z minula). Jako celek předpokládáme místo nabízet i pro konání nejrůznějších seminářů, rodinných oslav a podobně.
- Součástí rekonstrukce bude i vyřešení a zpevnění příjezdu na farní zahradu a vybudování dalších zpevněných ploch tak, aby děti, rodiče a návštěvníci nechodili za nepříznivého počasí po blátě.

Máme z konečného řešení dobrý pocit. Touto rekonstrukcí vznikne víceučelový prostor, který zpříjemní a nadále zlepší zázemí fary pro konání nejrůznějších aktivit. Těch je v naší živé farnosti díky Bohu dost a my věříme, že budou i nadále přibývat. Navíc tímto projektem splníme záměr, aby co nejvíce investic, které ve farnosti připravujeme, mělo potenciál přinášet farnosti nějaký peněžní příspěvek na její chod a pastorační a evangelizační činnosti.

Jakmile vytvoříme konkrétní studii, opět vás s ní na stránkách Rožně a na vývěškách seznámíme.

Na závěr bych chtěl zejména rodiče dětí, ale samozřejmě i všechny ostatní, pozvat na další brigádu, která se bude konat ve středu 1. 5. 2019 od 10 h. Jejím cílem je ještě před „hlavní sezónou“ dokončit rekonstrukci dětského hřiště na farní zahradě tím, že pod herní prvky zabudujeme bezpečnou a přitom čistou podlahu z gumových čtverců. Také chceme doplnit písek do pískoviště, případně dodělat, co bude potřeba. Přijďte, třeba jen na chvíli, bude zase určitě spousta legrace 😊 .

Přeji vám požehnaný a radostný Velikonoční čas. Kéz s Pánem vstaneme k novému životu.

Petr Prokš, za farní ekonomickou radu

Palachův týden (pokračování z minulého čísla)

Václavské náměstí 11:00.

Na scéně umístěné v ose náměstí začal hned po vernisáži výstavy Jan Palach '69, umístěné na větších panelech po obvodu horní části náměstí- pod svatým Václavem, umělecký přibližně šestihodinový **program připomínající oběť Jana Palacha a dalších živých pochodní**. Moderátorem byl bývalý ministr kultury Daniel Herman. Na pódiu se střídali řečníci, umělci, hudebníci a velkoplošně se promítaly dokumenty s touto tématikou, hlavně v režii ČT. Pořadatel byl Mene Tekel (nekomerční multidisciplinární festival proti totalitě) a Ústav pro studium totalitních režimů. Když jsem přicházel, končil právě svůj dlouhý projev profesor Tomáš Halík, který se ani odchodem z pódia nevyhnul dalšímu zpovídání novinářů.

Zatím místo jeho neklidného posledního odpočinku, podruhé od roku 1990 zpět na **Olšanských hřbitovech**, bylo již od rána obložené květinami i hořícími svíčkami a lidé se tu stále s modlitbami a vzpomínkami střídali.

Z Olšan spěchám zpět na Václavské náměstí, kde v části pod Národním muzeem na místě zapálení se přesně 50 let poté, tedy v 14:30, začíná akce Ekumenické rady církví **Vzpomínka na Jana Palacha a modlitba za trpící pro pravdu**.

Shromáždění začíná Petr Jan Vinš, generální sekretář Ekumenické rady církví. Následuje zpěv žalmu. Vystupuje ThLic. Stanislav Příbyl, generální sekretář ČBK, a čte z evangelia sv. Matouše, kap. 5, verš 1-16, tedy kapitoly, v níž Ježíš káže o blahoslavenství.

Pokračuje Petr Jan Vinš a říká: „Palachův čin přesahuje naše chápání. Jen obtížně hledáme slova, kterými bychom na něj mohli odpovědět. Možná, že tou jedinou upřímnou odpovědí může být ticho. Setrvejme tedy chvíli v tichu s důvěrou v Boží milosrdenství.“

15:00 Vysoká škola ekonomická na Náměstí Winstona Churchilla, **odhalení pamětní desky Jana Palacha** na vnitřním nádvoří školy, kde Jan Palach 2 roky studoval ekonomii, než byl přijat na Filozofickou fakultu Karlovy univerzity v akademickém roce 1968/69. Autorkou vítězného řešení pamětní desky v podobě pochodně je studentka AVU Dagmar Morová. Slavnostního odhalení se zúčastnila také sestřenice Jana Palacha paní Jaroslava Bártlová.

S velkou úctou a dojetím mezi posledními pokládá kytici profesor Petr Piňha; o jeho vřelému vztahu k Janovi se dovidám podrobnosti až o 3 dny později při jeho promluvě v bohoslužbě.

Už od 15:15 probíhá souběžně v chrámu sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí **Uctění památky a poselství Jana Palacha**. Hlavními náboženskými představiteli Československé církve husitské tu byli (zleva): doc. PhDr. David Tonzar, patriarcha, ThDr. Tomáš Butta, pražský biskup a farářka chrámu Libuše Roytová.

Na Václavském náměstí se zatím na hlavní scéně chýlí k závěru velký odpolední program. Pomocný biskup pražský Mons. Václav Malý tu právě žehná zástupci České mincovny pamětní medaile Jana Palacha a Jana Zajíce. Hned nato je přebírají zástupci obou rodin. Za Palachovy pan Hnát a za Jana Zajíce jeho sestra Marta Janasová.

Za chvíli tu začíná zásadní večerní akce spolku Milion chviliek - **Shromáždění na Václavském náměstí a pochod na Staroměstské náměstí**. Oba nejvyšší představitelé tohoto spolku jsou studenty teologické fakulty UK. Předseda Mikuláš Minář akci zahajuje.

Opět tu také vystupuje bývalý mluvčí Charty 77 a nyní **pomocný** (světící) **biskup pražský Václav Malý**, který nejdříve pokračovatele jejich disentu v dnešních podmínkách pochválí: „Mám radost, že to žezlo, tu pochodeň, po nás teď přebírá mladá generace, šikulka Mikuláš Minář a jeho pomocníci.“ Dále z jeho příspěvku vybírám: „Už tu bylo dnes mnoho řečeno, ale přidám, co já považuji v činu Jana Palacha za důležité. Svědomí, které znamená vnitřní hlas, kterým člověk rozpozná spravedlnost od nespravedlnosti a pak vertikálu. Aby člověk viděl dál a šireji, kdo se dívá vertikálně má i svobodu a tím lidskou důstojnost...“

Posledním řečníkem je Benjamin Roll, místopředseda spolku a mluvčí č. 2, student evangelické fakulty UK. Vyřizuje pozdrav od prof. Evangelické teologické fakulty UK Jakuba S. Trojana a hlavně přednáší jeho celé dojemné kázání, které tehdy kněz držel nad hrobem Jana Palacha 25.1.1969 na Olšanech. Dovolte mi jej tu také pro jeho důležitost ke zkoumané problematice uvést:

„Myslím, že nejsme dosud nikdo z nás schopni porozumět do hlubin a do všech důsledků, co se vlastně stalo a jaký dosah bude mít oběť Jana Palacha pro náš život. Byl mezi námi jako jeden z nás. Mladý student, měl svou práci, své zájmy, své cíle, tak jako každý jiný člověk v jeho věku. A přece měl něco navíc: velikou touhu po spravedlnosti a pravdě. Byl svírán obavou a mučivým pocitem, aby se v naší zemi právě tyto statky nepotkávaly s lhostejností. Měl starost o důstojný a svobodný život všech lidí. Pochopil ze studia našich dějin a z podivuhodné citlivosti vůči duchovnímu rozměru lidského života, že malé národy jsou v posledu veliké pravdou, za kterou se statečně postaví. Ale pochopil současně, že postavit se za pravdu žádá od člověka náročné svědectví, a někdy i svědectví stvrzené smrtí. A před tímto svědectvím sám neuhnul, vzal je dobrovolně na sebe. Jsme sevření mimořádností jeho činu, který nám všem odhaluje dimenze pravdy, které jsme mohli jen stěží tušit. Proto světlo jeho oběti padá na všechnu naši práci, všechny naše zájmy a postoje. Svítí i do nejskrytějších záhybů našich duší a vystavuje nás nepřeslechnutelné otázce: Co jsme udělali pro vítězství pravdy v tomto národě my? Jak, a zda vůbec vedeme zápas o spravedlnost? Na pozadí jeho činu jsme schopni porozumět, že to, co se otevřelo před naší společností v obrodném procesu před rokem, je víc než politika a ekonomické zájmy. V tomto smyslu je leden 1969 klíčem k pochopení ledna 1968. Jde o hlubokou lidskou otázku: Jací jsme a jací budeme? Jan Palach položil důkaz- byt' otřesný, že jde v lidském životě o víc než o biologické přetrvání a že stejně i život společnosti a vzájemné lidské vztahy musí být založeny hlouběji, než jak to obvykle považujeme za normální a běžné. Ukázal nám, že poslední skutečnosti lidského života, to, na čem jediné záleží a co je bezpodmínečnou a trvalou hodnotou, je služba v lásce, která nehledá svých věcí, ale především záchranu druhých. Smrt Jana Palacha nás volá k životu. *Většího milování nad to žádný nemá, než aby život svůj položil za přátele své.* (J 15, 13) V tomto cynickém století, v němž nás často děsí druzí, a my opět děsíme je, a v němž se mnohdy lekáme, jak jsme všichni vnitřně malí, on nás přivedl k tomu, abychom se ptali otázkou, která z nás může učinit velké lidi: Co jsem udělal já pro druhé, jaké je mé srdce, za čím jdu, čemu sloužím, co je pro mne nejvyšší životní hodnotou? Po smrti Jana Palacha bude každému o něco těžší zůstat tvář v tvář této výzvě lhostejným, a stane se takřka nemožným vrátit se k dennímu pořádku. Ještě před desíti dny známý jen úzkému kruhu, učinil nás všechny svými přáteli a zavázal nás do smrti tím, že vydal z lásky k nám tělo své k spalení (1 K 13, 3). V jeho činu nás soudí láska. A soud lásky je daleko hlubší než všech-

no ostatní, čím člověk soudí druhé. Proti hrozbě můžeme postavit hrozbu, proti obvinění se můžeme vmlouvat, bránit. Proti násilí stojí v dějinách až doposud skoro vždy zase násilí. A co postavíme proti bezbranné lásce, která se nezištně dává, abychom žili?

V tomto smyslu je oběť Jana Palacha vyvrcholením nenásilné cesty, kterou jsme společně nastoupili v srpnových událostech minulého roku. Jeho oběť má pozitivní význam a předjímá budoucnost, v níž podle prorockého zaslíbení se národy nebudou více učití boji a národ nepozdvihne proti národu meče (Iz 2, 4). Touto obětí stojí Jan Palach blízko všem velikým postavám našich dějin, které si zamiloval a od nichž se učil. Jan Hus, Jan Amos Komenský, Jeroným Pražský a ti další všude ve světě, Gándhí, Schweitzer, M. L. King, kteří byli ochotni pro pravdu a spravedlnost přinést oběť. Padá na tuto oběť, tak jako na ostatní, něco ze světla vykupitelské smrti Ježíše Krista, který položil svůj život, aby zachránil každého člověka. Čin Jana Palacha nese v sobě i velké poselství naděje. Chtěl vyburcovat naše svědomí, chtěl protestovat proti naší malověrnosti a onomu stavu, který se nebezpečně blíží lhostejnosti. Ale tím právě je dokladem naděje, že věci a poměry jsou změnitelné. Lidé nemusí zůstat nedůslední, bojácní, lhostejní. Teprve v našich postojích a rozhodnutích zítra, pozítří budeme odhalovat plný smysl té naděje, která je v jeho činu pro nás uložena. Jeho čin nás nejenom obrací do budoucnosti. Jeho čin nás vzrušil také proto, že stojíme v obdivu nad jeho čistotou a nezištností. Dvacet čtyři hodiny před tím, nežli se Jan Palach rozběhl od sochy sv. Václava, aby vykřikl do světa svou výzvu, slyšel na libiškém hřbitově slova Pána Ježíše: *Blahoslavení čistého srdce, neboť oni Boha viděti budou.* S jistou zdrženlivostí si připomíná věřící člověk tato slova. Spatřit Boha tváří v tvář patřilo podle víry k mimořádné výsadě a v podstatě je vyhrazeno až konci věků, kdy Bůh bude přítomen svému lidu. Ale chci tato slova opakovat zde. Vše, co nosil Jan ve svém srdci po týdny a snad měsíce, a co dožrálo nakonec v ultimátu čisté lásky, která chce zachránit přátele, nás smí vést k naději, že on bude patřit mezi ty, kteří spatří Boha tváří v tvář. *Neboť Bůh láska jest, a kdo v lásce přebývá, v Bohu přebývá a Bůh v něm* (J 4, 16). A tak sevření bolesti, v zármutku, který je úměrně velký velikosti oběti, skláníme se před ním nyní naposledy, kdy ho vidíme v této rakvi tělesným a očima. Víme, že čas poplyne a paměť bude nebo může vyhasínat. Ale jsem přesvědčen, že jeho čin čisté lásky bude už navždy povzbuzením lidem unaveným, slabým bude výzvu k naději. On bude naším lepším já, zdrojem nové odvahy stát na poznané pravdě a nikdy nepřestat bojovat o takové vztahy mezi lidmi, v nichž by takových obětí nebylo více třeba.“

Posledními slovy Jakuba S. Trojana byla modlitba (uvádím jen úvod):

Bože a Pane náš, ty znáš lidské srdce. Víš, co je na dně našich bytostí v tuto chvíli. Děkujeme Ti za dar života, který jsi před nás postavil i v tomto mladém člověku, synu, bratru, příteli. Jsme zasaženi velikostí jeho touhy i oběti. Ve světle jeho oběti vidíme ostřeji svou slabost, selhání a hříchy. Nauč nás, Bože, pravé vděčnosti...

Důstojnosti celé akci dodává také nově opravené Národní muzeum s průčelím s Palachovskou výzdobou, která vyniká zvláště nyní po setmění.

Mikuláš Minář v dnešní predikované řeči symbolů začíná zažehnutím vlastní kryté svíce **cestu světla** v podobě tichého průvodu z Václavského na Staroměstské náměstí. V čele jde sám, za ním další členové spolku a výmluvné transparenty nese skupinově mimo jiných také Mgr. Daniel Herman.

Zde pak tichý průvod končí a neorganizovaně je možnost ještě později položit květiny či svíčky u Filosofické fakulty UK k Palachově bustě, kde se již současně od 19:00 ve velké aule FF UK koná **Panelová diskuze k činu J. Palacha po 50 letech**. Nejznámějšími diskutéry jsou opět prof. Tomáš Halík a ombudsmanka dr. Anna Šabatová, tehdejší další mluvčí Charty 77 v roce 1986. Je dojemné ocitnout se v aule, kde také sedával Jan Palach.

Poslední duchovní akcí památného dne je ve 20:00 hudebně liturgický pořad Bohdana Mikoláška **Ticho za Jana Palacha** v evangelickém kostele U Martina ve zdi (ulice Martinská 8).

V dalších dnech se pak konalo několik více méně profánních akcí: Na UK mezinárodní konference „Jan Palach a další živé pochodně v sovětském bloku“, na Alšově nábřeží zpřístupnění pomníku Jana Palacha a ve Francouzském institutu představení knihy Alaina Sitruka - Krátký život Jana Palacha.

Vilém Urbánek (dokončení příště)

Pořad bohoslužeb do konce června

22.4. Po	Pondělí	7.15	za zemřelého kmotra, jeho nemocnou dceru a Boží požehnání pro rodiny s dětmi
	velikonoční	9.00	na poděkování za 25 let života s prosbou o zdraví a dary Ducha Svatého
24.4. St		18.00	za skauty
25.4. Čt		7.00	za živou a zemřelou rodinu Votavovu a Lamplotovu
26.4. Pá		18.00	za nalezení cesty pro syna a živou a zemřelou rodinu na poděkování za 55 let s prosbou o Boží požehnání
27.4. So		7.00	za zemřelé
28.4. Ne	2. velikonoční,	7.15	za živou a zemřelou rodinu
	neděle Božího	8.30	za farní společenství - především za nemocné, kteří přijmou pomazání nemocných
	milosrdenství	10.00	za živou a zemřelou rodinu
29.4. Po		18.00	za zemřelou manželku Marii a rodinu
1.5. St	sv. Josefa, dělníka	18.00	za dar zdraví pro švagra a Boží požehnání a dary Ducha Svatého pro celou rodinu
2.5. Čt		7.00	za nová kněžská povolání a povolání k zasvěcenému životu z naší farnosti
3.5. Pá		18.00	za Františka Cvrkala
4.5. So		7.00	za zemřelého manžela, rodinu Stašovu a Svidovu na úmysl dárce a živou a zemřelou rodinu
5.5. Ne	3. velikonoční	7.15	za Drahomíru a Antonína Tomáškovy a živou a zemřelou rodinu
		8.30	za farní společenství
		10.00	za zemřelého manžela Ladislava Kolaříka a živou a zemřelou rodinu
6.5. Po		18.00	na poděkování za 30 let společného života
8.5. St		18.00	za nemocné (na farní pouti v Neratově)
9.5. Čt		7.00	na úmysl dárce
10.5. Pá		18.00	za živou a zemřelou rodinu Blechovu a příbuzné za zemřelou Ludmilu Denemarkovou, manžela, dva syny a celou přízeň
11.5. So		7.00	na poděkování za dar života
12.5. Ne	4. velikonoční	7.15	na úmysl dárce
		8.30	za zemřelou Marii a Ladislava Chrástkovy, zemřelého bratra, švagra a živou rodinu
		10.00	za farní společenství
13.5. Po		18.00	za zemřelého manžela, oboje rodiče a Boží pomoc v nemoci pro kmotry
15.5. St		18.00	za zemřelé Bohuslava a Annu Daňkovy a dceru Annu
16.5. Čt		7.00	za Boží ochranu, pomoc a zdraví pro bratra a jeho rodinu
17.5. Pá		18.00	za zemřelou vnučku Lucii a živou rodinu
18.5. So		7.00	za živou a zemřelou rodinu Sochovu a Šimíčkovu
19.5. Ne	5. velikonoční	7.15	za farní společenství
		8.30	za dar života a 15 let manželství
		10.00	za živou a zemřelou rodinu Mariničovu a Lišaníkovu
20.5. Po		18.00	za zemřelého Jaroslava Ježka a živou rodinu
22.5. St		18.00	na úmysly dárců
23.5. Čt		7.00	za zemřelou Elišku Ondráčkovu a živou rodinu
24.5. Pá	Noc kostelů	18.00	za rodinu Svatoňovu a Novákovu
			za zemřelou rodinu Krpálkovu
25.5. So		7.00	za zemřelé
26.5. Ne	6. velikonoční	7.15	na poděkování za Boží požehnání a ochranu životem a za živou a zemřelou rodinu Adamovu a Polákovu
		8.30	za farní společenství
		10.00	za Marii a Antonína Březinovy a rodinu Kračmarovu
27.5. Po		18.00	za zemřelého Václava a Marii Literákovy a živou rodinu
29.5. St		18.00	za zemřelou Ludmilu Hromadovou
30.5. Čt	Nanebevstoupení	7.00	na úmysly dárce
	Páně	18.00	za živou a zemřelou rodinu

31.5.	Pá		18.00	na smír za náboženský fanatismus a jeho oběti na poděkování za 70 let života a celou rodinu
1.6.	So		7.00	na úmysl dárce
2.6.	Ne	7. velikonoční	7.15	za zemřelého manžela a živou rodinu
			8.30	za farní společenství
		1. sv. přijímání	10.00	za děti, které dnes poprvé přijmou P. Ježíše v eucharistii a jejich rodiny
3.6.	Po		18.00	na úmysl dárce
5.6.	St		18.00	za živou a zemřelou rodinu Tomáškovu
6.6.	Čt		7.00	za nová kněžská povolání a povolání k zasvěcenému životu z naší farnosti
7.6.	Pá		18.00	za zemřelého Jakuba Procházku a živou rodinu
8.6.	So		7.00	za zemřelého manžela Vlastimila a živou rodinu
			20.00	na poděkování za 40 let života a celou rodinu
9.6.	Ne	Slavnost Seslání Ducha svatého	7.15	za farní společenství
			8.30	za zemřelé rodiče, dvoje prarodiče, zemřelého Aloise a Františka a za celou živou rodinu
			10.00	za zemřelého manžela, bratra a rodiče a živou rodinu
10.6.	Po		18.00	za zemřelého Přemysla Kosmáka
12.6.	St		18.00	na úmysly dárců
13.6.	Čt		7.00	za zemřelé rodiče Dvořákovy, jejich sourozence a živou rodinu
14.6.	Pá		18.00	na poděkování
				na poděkování za krásy života a všeho stvoření
15.6.	So		7.00	za uzdravení rodových kofenů
16.6.	Ne	Slavnost Nejsvětější Trojice	7.15	za obrácení a živou a zemřelou rodinu
			8.30	za farní společenství
			10.00	za manželku Josefu a živou rodinu
17.6.	Po		18.00	na poděkování za 50 let společného života
19.6.	St		18.00	za rodinu Jufíkovu a Veselou
20.6.	Čt		7.00	za rodinu Bažantovu a Matisovu
21.6.	Pá		18.00	za zemřelého Miroslava Dvořáka
				za dary Ducha Svatého pro mladé
22.6.	So		7.00	za nemocné
23.6.	Ne	Slavnost Těla a Krve Páně	7.15	za zemřelého manžela a rodiče z obou stran a živou rodinu
			8.30	za farní společenství
			10.00	za zdraví živé rodiny, zemřelého manžela a rodiče
24.6.	Po	Narození sv. Jana Křtitele	18.00	na poděkování za dar kněžství P. Jana Pavlu (30 let)
26.6.	St		18.00	na poděkování za 80 let života a za živou a zemřelou rodinu Lengálovu a Šikulovu
27.6.	Čt		7.00	na úmysl dárce
28.6.	Pá	Nejsvětější Srdce Ježíšovo	18.00	za zemřelou Martu Varausovou a živou rodinu
29.6.	So	Sv. Petra a Pavla	7.00	za zemřelé
30.6.	Ne	13. v mezidobí	7.15	za zemřelou rodinu Obornou, Učňovu a Palovu
			8.30	za farní společenství
			10.00	na poděkování za dar kněžství našeho Otce Jana (10 let)

Díky za Vaše příspěvky, všem přejeme plné prožití Velikonoční radosti. Články do prázdninového čísla odevzdejte, prosím, do 14. června.

Redakce

Nabízíme pronájem chalupy v Budišově u Třebíče. Vhodné pro 1 rodinu, vybavení standardní. Informace: Varausovi, tel. 732 506 708